

Posudek na rigorózní práci Mgr. Jana Jušty Programy české politické reprezentace v druhé polovině 19. století až do roku 1918

121 stran vlastního textu

Předkládaná práce se zabývá tématem, které není jen vyhraněně právně historické, ale předpokládá i využití obecně historických a politologických přístupů a velké množství pramenů a literatury. Toho si byl autor předkládané práce dobře vědom a svědčí o tom jak bohatý seznam použitých pramenů a literatury v závěru práce, tak i jejich využití v samotném textu. Využil i digitální knihovnu Parlamentu ČR (na psp.cz) pro materiály českého zemského sněmu. Někde by se však namísto poměrně obsáhlých citací hodilo využít i parafrázování a větší rozbor jednotlivých citovaných pasáží. Některé tituly (např. Prokšovy politické programy soc. demokracie) zařadil do literatury, ačkoli se nepochybně jedná o prameny

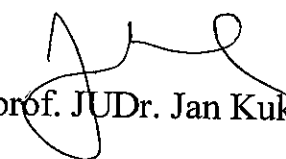
Nejprve se autor zabývá počátky českého politického národa a výkladem o počátcích politických programů české politické reprezentace a to na pozadí politického a ústavního vývoje. Zde sice mohl využít i některé další práce, avšak jeho výklad je věcně správný, vnitřně nerozporný a ocenit je pokus o vlastní hodnocení. Z obecně historické literatury bych eventuálně doporučil pozornosti práce M. Hrocha, zejména Na prahu národní existence, Praha 1999 ale i Vlastenci bez národa in: F. Graus, Naše živá a mrtvá minulost, Praha 1968, J. Kořalky: Vytváření národů a národní identita Němců, Rakušanů, Čechů a Slováků kolem poloviny 19. století, In: Kořalka, Mommsen, Němci, Češi, Slováci, Souběžné a rozdílné tendence jejich společenského vývoje Praha 1992.

Vlastní jádro práce tvoří možná až příliš rozdrobené kapitoly 4 – 13. které se zabývají vývojem české politiky a jejích programů od roku 1861 do první světové války. Z mého pohledu mohl ještě lépe podat vlastní ústavní vývoj tohoto období a zabývat se i vztahem mezi českou a moravskou politickou reprezentací.

Poté se autor zaměřil na otázku vývoje české politiky v době první světové války a směřování k samostatnému státu. Zde bych autorovi vytkl absenci některých titulů tisem vydaných pramenů (zejména A. Klimek a kol. Dokumenty k historii čs. zahraniční politiky, Vznik ČSR 1918), Benešových pamětí, Opočenského prací či monografie J. Dejmka o E. Benešovi.) Také autorovo naznačení souvislosti recepčního zákona a ústavního a politického vývoje Československa v jeho „zakladatelském“ období není úplně dotažené..

Práce jinak splňuje formální a obsahová kritéria pro tento typ prací a lze ji doporučit k obhajobě.

V Praze dne 26. června 2011

prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.